

Spoštovani,

Verjetno dobivate veliko sporčil, kaj ni ok, kaj bi še morali.... Tako se odzivamo ljudje, kadar smo prestrašeni in nemočni.

Zato vam danes pišem pismo HVALEŽNOSTI. Da vam polepšam dan in dodam vašemu delu smisel.

Življenjsko obdobje, ko se naši starši postarajo in postajajo nemočni, je zagotovo eno najtežjih v življenju.

Od malih otrok, ko smo vznemirjeni pričakovali mamice in očije, smo odrasli in velikokrat s strahom premišljujemo,

kaj nas čaka, kaj čaka naše starše. Kakšno bo to zadnje obdobje. Seveda bi jim radi polepšali in olajšali življenje.

Najino mamu sva tudi zato dali v dom. Ker v družbi bolje funkcionira, ostaja aktivna.

Vendar zato za naju ni bil ta prehod nič lažji.

Sočali sva se, oziroma smo se vse tri, s strahom, z minljivostjo, z dokončnostjo, s solzami, z vprašanjem ali delamo prav?

Kar bi vam rada sporočila je, da je zaradi vas obdobje prilagajanja mnogo lažje.

Toliko prijaznih ljudi na enem mestu težko srečaš. Že, ko vstopiš v dom, je tam nekdo, ki prijazno pozdravi, da ne govorim o strokovnih službah, fizioterpevtih, delovnih terapevtih, socialni službi, sestrah, zdravniku, psihiatrinji, kuharju in njegovim pomočnicam, hišniku, gospe, ki skrbijo za čistočo... Oprostite, če sem koga izpustila, ni namenoma.

O tem, da ste pozorni kaj kdo dela, da aktivno motivirate in spremljate... lahko bi kar naštevala....

Odlikujejo vas prijaznost, hiter odziv, empatija, ni vam nerodno se dotakniti ljudi, jih pobožati, se ustaviti, poslušati, jih gledati v oči...

Vaš odnos ni samo profesionalen, je topel in domač. Namas sestro osebno to zelo veliko pomeni, saj je ena najlepših lastnosti najine mame točno to, da nama je vse življenje dajala toplino in domačnost, dom, ki je dišal. (Ja, ne vem če ste opazili, ampak tudi v njeni sobi zelo lepo diši.)

Težko bi jo zapuščali v okolju, kjer tega ne bi bilo.

Upam, da se bo mami s pomočjo takšne podpore kmalu navadila in začutila hvaležnost, da to obdobje lahko deli s prijaznimi ljudmi. Da si bo našla vrstnike, s

katerimi bo lahko delila svoje interese in misli. (Ona bi sigurno dodala: "In svojo sobo" ;-)

Za konec pa še tole: ... Izlet v Narodno galerijo je zmagovalna ideja. Hvala tistemu, ki jih bo spremljal in ki se je to spomnil. Ta izlet terja en teden mentalnih in fizičnih priprav. Vrhunska zaposlitev in ideja za odganjanje strašljivih misli.

Ko prihajam k vam se veselim, kot da sem dobila novo veliko družino.

Naj bodo dnevi prijazni z vami,

Leonida Mrgole

(Mnenje lahko uporabite kjerkoli, podpisano z mojim polnim imenom in priimkom. Bom pa vesela, če ga dobijo pogled vsj vaši zaposleni.)

PS: Vsem pohvalam se s hvaležnostjo pridružuje tudi moja sestra Ana Nuša Kern.

--

Leonida Mrgole
Umetnost kreacije odnosov
The art of relationship